

Sygn. akt I ACa 256/17

I ACz 265/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 sierpnia 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Joanna Kurpierz
Sędziowie :	SA Ewa Solecka SO del. Lucyna Morys-Magiera (spr.)
Protokolant :	Anna Wieczorek

po rozpoznaniu w dniu 25 sierpnia 2017 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa B. Z. i T. Z.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w T.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 21 września 2016 r., sygn. akt I C 525/15

oraz zażalenia pozwanej na rozstrzygnięcie o kosztach zawarte w punkcie 2 tego wyroku

- 1) zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 2 w ten sposób, że zasądza od powodów solidarnie na rzecz pozwanej 3 000 (trzy tysiące) złotych tytułem części kosztów postępowania;
- 2) oddala zażalenie w pozostałej części;
- 3) oddala apelację;
- 4) zasądza od powodów solidarnie na rzecz pozwanej 1 000 (tysiąc) złotych tytułem części kosztów postępowania apelacyjnego i zażaleniowego;
- 5) przyznaje na rzecz adwokata A. N. od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Częstochowie wynagrodzenie w kwocie 6 642 (sześć tysięcy sześćset czterdzieści dwa) złote, w tym podatek od towarów i usług w wysokości 1 242

(tysiąc dwieście czterdzieści dwa) złote, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodom z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.

SSO del. Lucyna Morys-Magiera	SSA Joanna Kurpierz	SSA Ewa Solecka
-------------------------------	---------------------	-----------------

Sygn. akt I A Ca 256/17 Sygn. akt I A Cz 265/17

UZASADNIENIE

Powodowie T. Z. i B. Z. domagali się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym w dniu 12 lipca 2002r. przez Sąd Okręgowy w G., w sprawie o sygn. akt IX GNc 1451/02. Podawali, że pozwany wnioskiem z 16 września 2015r. wszczął postępowanie egzekucyjne w stosunku do powodów w zakresie kwot objętych wspomnianym nakazem zapłaty, jednakże zgłosili zarzut przedawnienia roszczeń objętych nakazem zapłaty. Uzasadniali, że klauzula wykonalności na następcę prawnego została nadana w dniu 1 sierpnia 2005r., zaś wszczęcie egzekucji wobec dłużników nastąpiło dopiero w dniu 16 września 2015r., zatem po upływie 10 - letniego okresu przewidzianego na dochodzenie roszczeń objętych nakazem zapłaty. Zarzucali, że obecnie wierzycielem jest (...), egzekucja zaś przez cały okres była prowadzona na rzecz jego poprzednika, bez nadania klauzuli przejścia na rzecz nowego podmiotu. Powodowie podnosili, nie zostali w żaden sposób poinformowani o umorzeniu bądź zawieszeniu postępowania egzekucyjnego, przez okres ponad r. nie były podejmowane jakiegokolwiek czynności w sprawie, więc postępowanie winno zostać umorzone z mocy prawa. Powodowie domagali się nadto pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w zakresie odsetek, które to uległy przedawnieniu z 3-letnim okresem.

Pozwana (...) SA w T. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów postępowania sądowego oraz kosztów postępowania zabezpieczającego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w tych postępowaniach, według norm przepisanych. Podnosili, że pierwotny wierzyciel Spółka Fabryka (...) S.A. jest tą samą pozwaną spółką - (...) SA, która obecnie prowadzi egzekucję przeciwko dłużnikom i nie doszło do przejścia uprawnień po stronie wierzyciela, a jedynie do zmiany jego firmy. Pozwana wskazała, że w 2003 r. wszczęła przeciwko powodom postępowanie zabezpieczające na podstawie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w G. z dnia 12 lipca 2002r., a w 2005 r. w ramach tego postępowania złożyła tytuł wykonawczy, na podstawie którego prowadzone jest postępowanie egzekucyjne.

Zaskarżonym wyrokiem z 21 września 2016r. Sąd Okręgowy w Częstochowie w punkcie 1 oddalił powództwo; w punkcie 2 nie obciążał powodów kosztami procesu poniesionymi przez pozwanego; w punkcie 3 zasądził od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Częstochowie na rzecz adwokata A. N. kwotę 8856zł (osiem tysięcy osiemset pięćdziesiąt sześć złotych) w tym podatek VAT, tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej powodom B. Z. i T. Z. z urzędu; w punkcie 4 odstąpił od obciążenia powodów kosztami sądowymi.

Poza sporem było, że nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z 12 lipca 2002r. w sprawie o sygn. akt IX GNc 1451/02 z powództwa Fabryki (...), (...) SA w T. Sąd Okręgowy w G. nakazał pozwanym T. Z. oraz B. Z., aby zapłacili powodowi solidarnie kwotę 602.150,94 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 14 czerwca 2002r. do dnia zapłaty oraz kwotę 31.971,90 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu albo wnieśli w tym terminie zarzuty.

Wyrokiem z 26 czerwca 2003r. w sprawie o sygn. akt IX GC 1351/02 powyższy nakaz zapłaty utrzymano w mocy do kwoty 479039,84 złotych z ustawowymi odsetkami od kwot: - 519039,84 złotych od dnia 14 czerwca 2002r. do dnia 26 listopada 2002r., - 499039,84 złotych od dnia 27 listopada 2002r. do dnia 4 grudnia 2002r., - 489039,84 złotych od dnia 5 grudnia 2002r. do dnia 14 stycznia 2003r., - 479039,84 złotych od dnia 15 stycznia 2003r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. W pozostałej części uchylono nakaz zapłaty i umorzono postępowanie.

Sąd Okręgowy ustalił, że wnioskiem z 30 maja 2003r. wierzyciel: Fabryka (...) SA w T. wniosła o udzielenie zabezpieczenia w oparciu o powyższy wyrok. W dniu 22 sierpnia 2005r. wierzyciel Fabryka (...) SA w T. złożył wniosek o przekształcenie toczącego się postępowania zabezpieczającego wobec dłużników w postępowanie egzekucyjne i skierowanie go do przedmiotów zabezpieczenia w celu realizacji tytułu zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 1 sierpnia 2005r.

Jak stwierdzono, z dniem 31 października 2005r. Komornik Sądowy Sądu Rejonowego w Z. M. W. zawiadomił powodów o wszczęciu egzekucji na podstawie tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Apelacyjnego w G. z 31 maja 2005r., sygn. akt I Acz 1050/05, Sądu Okręgowego z 26 czerwca 2003r., sygnatura akt IX GC 1351/02 oraz nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w G. z 12 lipca 2002r., sygnatura akt I GNc 1451/02.

Pismem z 17 sierpnia 2015r. pozwana (...) SA w T. poinformowała Komornika Sądowego Sądu Rejonowego w Z. M. W. o zmianie brzmienia firmy wierzyciela z: Fabryka (...) S.A. na (...) S.A., a następnie na (...) SA. Kolejnym pismem z dnia 24 sierpnia 2015r. pozwana złożyła wniosek i wszczęcie i prowadzenia egzekucji z nieruchomości.

Komornik Sądowy Sądu Rejonowego w Z. M. W. w sprawie Km 876/03 z dniem 16 września 2015r. zawiadomił T. Z. oraz B. Z. o wszczęciu egzekucji z nieruchomości i wezwał do zapłaty należności. W dniu 31 marca 2015 roku pozwani zostali wezwani do złożenia oświadczenia o swoim stanie majątkowym. Postanowieniem z dnia 24 sierpnia 2015 roku Komornik Sądowy Sądu Rejonowego w Z. oddalił wniosek dłużników w przedmiocie zawieszenia postępowania egzekucyjnego.

Sąd Okręgowy powyższy ustalił stan faktyczny na podstawie załączonych do akt sprawy dokumentów oraz akt komorniczych Komornika Sądowego Sądu Rejonowego w Z. M. W. o sygn. akt Km KM 876/03.

W tym stanie rzeczy uznał Sąd pierwszej instancji, iż powództwo oparte o przepis art. 840 § 1 pkt 2 kpc nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zważył, iż już z dniem 30 maja 2003r. wierzyciel Fabryka (...) SA w T. wystąpił z wnioskiem o dokonanie zabezpieczenia w oparciu o wyrok Sądu Okręgowego w G. wobec dłużników B. i T. Z., a następnie 22 sierpnia 2005r. złożył wniosek o przekształcenie toczącego się postępowania zabezpieczającego wobec dłużników w postępowanie egzekucyjne i podjęcie tego postępowania egzekucyjnego do przedmiotów zabezpieczenia.

Tytułem był nakaz zapłaty Sądu Okręgowego w G. z 12 lipca 2002r., utrzymany wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z 26 czerwca 2003r., zaopatrzone klauzulą wykonalności z 1 sierpnia 2005r. Wskazał, że w toku prowadzonej egzekucji pismem z 17 sierpnia 2015r. pozwana (...) S.A. poinformowała Komornika Sądowego Sądu Rejonowego w Z. M. W. M. W. o zmianie brzmienia firmy wierzyciela z: Fabryka (...) S.A. na (...) S.A., a następnie na (...) S.A. Ponadto kolejnym pismem z dnia 24 sierpnia 2015 r. pozwana złożyła wniosek o wszczęcie i prowadzenie egzekucji z nieruchomości.

Sąd pierwszej instancji doszedł do przekonania, że w sprawie nie nastąpił przelew wierzytelności ani przejęcie długu, które są zdarzeniami prawnymi, na podstawie których dłużnik egzekwowany może na mocy art. 840 § 1 pkt 2 kpc wytoczyć powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności. Wskazał, że zarówno z akt o sygn. akt I Km 876/2003 r. oraz z treści odpisu pełnego z Krajowego Rejestru Sądowego wynika, że pozwana, pomimo zmiany swojego oznaczenia, jest wciąż tą samą osobą prawną, na rzecz której wydano tytułu wykonawczy. Postępowanie komornicze zainicjowane już w 2003 r. jest tożsame z obecnie toczącym się postępowaniem wobec powodów, z wniosku pozwanej, w oparciu o ten sam tytuł wykonawczy.

Sąd Okręgowy ponadto stwierdził, że roszczenie stwierdzone tytułem nie uległo przedawnieniu, bowiem doszło do przerwania jego biegu w rozumieniu art. 123 kc poprzez wszczęcie postępowań komorniczych.

Odnośnie zarzucanej przez powodów bezczynności wierzyciela, która zdaniem powodów powinna skutkować umorzeniem postępowania egzekucyjnego z mocy samego prawa, wskazał Sąd, iż istniałaby ona tylko wtedy, gdy

wierzyciel jest obowiązany do dokonania czynności niezbędnej do dalszego prowadzenia postępowania egzekucyjnego (art. 823 kpc). Taka sytuacja zaś w postępowaniu prowadzonym wobec dłużników nie zachodziła.

Skoro więc uznał Sąd pierwszej instancji, że powodowie nie wykazali zaistnienia przesłanek wskazanych w art. 840 § 1 pkt 2 kpc, które uzasadniałyby uwzględnienie powództwa o pozbawienie wykonalności tytułów wykonawczych, powództwo zostało oddalone.

Powodów nie obciążono kosztami procesu poniesionymi przez pozwaną uznając, że zachodzi w niniejszej sprawie szczególnie uzasadniony wypadek z art. 102 kpc, z uwagi na ich sytuację majątkową, charakter dochodzonego roszczenia oraz fakt braku świadomości powodów o bezzasadności wniesionego powództwa.

Koszty nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej powodom z urzędu przyznano na rzecz adw. A. N. na zasadzie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. prawo o adwokaturze w zw. z § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.j).

Z powołaniem na normę art. 113 ust. 4 ustawy odstąpiono od obciążenia powodów kosztami sądowymi poniesionymi przez Skarb Państwa z uwagi na charakter sprawy,

Apelację od powyższego wyroku w całości wnieśli powodowie, domagając się jego zmiany i uwzględnienia powództwa w całości oraz zwrotu kosztów postępowania za obie instancje, w tym kosztów pomocy prawnej udzielonej im z urzędu podając, iż nie zostały one uiszczone w całości ani w części, ewentualnie jego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji. Zarzucali naruszenie art. 5 kc poprzez jego niezastosowanie, mimo, że powództwo powinno być oddalone z uwagi na zasady współżycia społecznego. Motywowali, iż po powstaniu tytułu wykonawczego nastąpiła niekorzystna zmiana ich sytuacji materialnej, wskutek której zobowiązanie nie może być egzekwowane, bowiem prowadzona przez nich działalność gospodarcza zaczęła przynosić straty, bowiem dłużnicy apelujących nie regulowali swoich zobowiązań wobec nich. Podnosili skarżący, że tej okoliczności nie byli w stanie przewidzieć, podobnie jak pogorszenia ich stanu zdrowia. Wskazywali, że powód leczy się neurologicznie i psychiatrycznie, w utrzymaniu pomaga im matka powódki pobierająca niewysoką emeryturę. Powoływali się na fakt niewielkiej aktywności komornika w ramach egzekucji z nieruchomości, uznając, że egzekwowanie stwierdzonej tytułami należności stanowiłoby nadużycie prawa i byłoby sprzeczne z jego społeczno - gospodarczym przeznaczeniem.

Pozwana wniosła o oddalenie apelacji powodów i zwrot kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, pełnomocnik pozwanej złożył na rozprawie apelacyjnej spis kosztów za instancję odwoławczą w wysokości 10800zł oraz 129zł.

Pozwana z kolei wniosła zażalenie na rozstrzygnięcie o kosztach procesu zawarte w punkcie 2 wyroku, domagając się jego zmiany i zasądzenia od powodów solidarnie na jej rzecz kwoty 9000zł z tego tytułu oraz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Na rozprawie apelacyjnej pełnomocnik pozwanej złożył spis kosztów za postępowanie zażaleniowe w wysokości 1290zł. Skarżąca zarzucała naruszenie art. 328 § 2 kpc poprzez niewyjaśnienie pojęć sytuacji majątkowej powodów oraz charakteru dochodzonego roszczenia, które miałyby przesądzić o zastosowaniu art. 102 kpc, naruszenie art. 233 § 1 kpc poprzez brak oceny materiału dowodowego, w szczególności informacji ze strony komornika dotyczących zmiany firmy pozwanej, kierowanej do powodów jako dłużników. Podnosił nadto naruszenie art. 102 kpc poprzez jego nieuzasadnione zastosowanie oraz art. 98 § 1 kpc poprzez jego niezastosowanie w niniejszej sprawie.

Powodowie wnieśli o oddalenie zażalenia pozwanej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej okazało się być częściowo uzasadnione, natomiast apelacja powodów nie mogła odnieść skutku.

Zażalenie pozwanej dotyczyło rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 2 wyroku i w pewnej m. Faktycznie bowiem doszło do naruszenia art. 233 § 1 kpc poprzez brak oceny informacji ze strony komornika dotyczących zmiany firmy pozwanej, kierowanej do powodów jako dłużników. W istocie Sąd Odwoławczy zwrócił uwagę na korespondencję pomiędzy powodami jako dłużnikami, a komornikiem prowadzącym przeciwko nim egzekucję w sprawie o sygn. Km 876/03, a w głównej mierze na postanowienie z 31 marca 2015r., z którego uzasadnienia wynika, że KRS wierzyciela potwierdza, że nie doszło do przekształcenia po jego stronie, lecz jedynie do zmiany nazwy, co nie wymaga ponownego nadania klauzuli wykonalności tytułowi. Tym orzeczeniem posłużyli się powodowie, wraz ze stosownym wypisem z KRS, czyniąc je załącznikami do pozwu. Wykwalifikowany pełnomocnik powodów ustanowiony z urzędu także popierał konsekwentnie w całości powództwo toku procesu, mając świadomość treści powyższych dokumentów. Uznać zatem wypada, że strona powodowa liczyła się z tym, iż jej argumentacja nie zostanie zaakceptowana, skoro z dokumentów załączonych do pozwu wynikały okoliczności przeciwne od twierdzeń zawartych w pozwie. Na czym polegał wpływ charakteru dochodzonego roszczenia na wyrzeczenie o kosztach, ani jaka była szczególna sytuacja majątkowa powodów, w istocie, jak zarzucała skarżąca, nie wyjaśniono.

Zasadnym okazał się także być po części zarzut naruszenia art. 102 kpc poprzez jego nieuzasadnione zastosowanie oraz art. 98 §1 kpc poprzez jego niezastosowanie w niniejszej sprawie. Strona powodowa, wbrew przekonaniu Sądu Okręgowego, miała bowiem świadomość, iż nie doszło do przejścia wierzytelności po stronie pozwanej, która wymagałaby nadania tytułowi wykonawczemu kolejnej klauzuli wykonalności, a jednak na okoliczność tę się powoływała jako uzasadniającą powództwo. Zignorowała fakt zmiany nazwy pozwanej. Wobec tego wypadało uznać, że jej obrona jest nieskuteczna, zaś postawa procesowa uzasadnia zastosowanie normy art. 98 § 1 i 3 kpc pozwalającej na rozstrzygnięcie o kosztach postępowania stosownie do wyniku sporu. Skoro zatem powództwo zostało słusznie oddalone w całości, powodowie winni zwrócić pozwanej całość kosztów procesu jako dłużnicy solidarnie odpowiadający co do istoty sprawy, na zasadzie art. 105 § 2 kpc. Sąd Apelacyjny zwrócił jednak uwagę na trudną sytuację materialną powodów, przedstawioną w oświadczeniu majątkowym złożonym, do akt sprawy. Powód bowiem został uznany za trwale niezdolnego do pracy, pobiera rentę w wysokości 852zł miesięcznie, ma na utrzymaniu niepracującą powódkę. Oboje powodowie leczą się psychiatrycznie, powódka także kardiologicznie a powód neurologicznie, ponosząc koszty leczenia; korzystają z pomocy finansowej matki powódki w utrzymaniu. Zważył Sąd Odwoławczy, że samo roszczenie główne, którego dotyczy sporny nakaz zapłaty, wynosi ponad 479000zł. W tym stanie rzeczy za uzasadnione uznał zastosowanie normy art. 102 kpc w zakresie pozwalającym na obciążenie powodów jedynie częścią kosztów procesu za pierwszą instancję - kwotą 3000zł, która pozostawać będzie w granicach możliwości majątkowych powodów, przy uwzględnieniu ich dochodów i kosztów utrzymania. Powinni oni bowiem liczyć się z koniecznością poniesienia określonych kosztów zainicjowanego przez siebie procesu, zwłaszcza, że roszczenie stwierdzone tytułem związane było z prowadzoną przez powodów działalnością gospodarczą, która zawsze wiąże się z ryzykiem.

Z tych przyczyn zmieniono zaskarżone postanowienie o kosztach procesu w powyższy sposób na zasadzie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, w pozostałym zakresie oddalając zażalenie pozwanej jako bezzasadne na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.

Apelacja powodów natomiast nie mogła odnieść skutku w żadnym zakresie. Stan faktyczny w zakresie istotnym dla rozpoznania sprawy został prawidłowo ustalony, w oparciu o zaoferowany materiał dowodowy; ustaleń tych zresztą skarżący nie kwestionowali. Podobnie zastosowanie przywołanych w uzasadnieniu kwestionowanego wyroku przepisów prawa było właściwe. Skarżący powoływali się natomiast na sprzeczność zaskarżonego merytorycznego rozstrzygnięcia Sądu pierwszej instancji z zasadami współzycia społecznego, przytaczając jedynie ogólne wyjaśnienie tego pojęcia. Nie skonkretyzowali natomiast w żadnym stopniu, jaka zasada współzycia społecznego miałyby zostać przez oddalenie ich powództwa w niniejszej sprawie naruszona.

Sąd Apelacyjny zważył, iż zastosowanie klauzuli generalnej wskazanej w art. 5 kc jest uzasadnione w razie sprzeczności określonego zachowania z regułami moralnymi o charakterze imperatywnym - mającymi formę nakazów postępowania moralnie aprobowanego lub zakazów postępowania moralnie dezaprobowanego. Przez zasady

współzicia społecznego, o których mowa w art. 5 kc, należy natomiast rozumieć podstawowe zasady etycznego i uczciwego postępowania w stosunkach społecznych. Przy ustalaniu ich znaczenia można więc odwoływać się do takich powszechnie używanych i znanych pojęć, jak „zasady słuszności”, „zasady uczciwego obrotu”, „zasady uczciwości” czy „lojalności”. Klauzula generalna musi być jednak wypełniona konkretną treścią, odnoszącą się do okoliczności sprawy rozpoznawanej przez sąd. Stwierdzenie, że powód nadużywa prawa podmiotowego, wymaga ustalenia okoliczności pozwalających skonkretyzować, które działania pozostają w sprzeczności z normami moralnymi godnymi ochrony i przestrzegania w stosunkach społecznych (tak: wyrok Sądu Najwyższego z 23 marca 2017r. , V CSK 393/16).

Tymczasem powodowie w apelacji nie sprecyzowali, w jaki sposób zaskarżone orzeczenie miałyby naruszać zasady współzicia społecznego - i jakie. Fakt prowadzenia przez pozwaną będącą wieloletnim wierzycielem powodów w związku z prowadzoną przez nich działalnością w znacznym rozmiarze, komorniczego postępowania zabezpieczającego, a następnie egzekucyjnego, w oparciu o tytuł stanowiący orzeczenie sądowe opatrzone klauzulą wykonalności, nie stanowi naruszenia zasad uczciwego obrotu, lojalności. Stanowi natomiast dozwoloną realizację uprawnień wierzyciela wobec osób majątkowo zobowiązanych, urzeczywistnianie zobowiązania, którego dobrowolnie nie udało się wyegzekwować. Fakt prowadzenia przez komornika sądowego egzekucji przeciwko dłużnikom, skierowanej także do nieruchomości, w sytuacji, gdy znajdują się w trudnej sytuacji materialnej i rodzinnej, nie stanowi nadużycia prawa ze strony pozwanej, ani też nie jest przejawem działań nie odpowiadających należnym jej uprawnieniom, wbrew społeczno - gospodarczemu ich przeznaczeniu. Przejściowa trudna sytuacja życiowa i majątkowa powodów, których stan zdrowia się pogorszył, zaś działalność gospodarza przestała przynosić spodziewane zyski, nie mogą niweczyć dążeń pozwanej do wyegzekwowania wywiązania się z zobowiązań finansowych przez powodów, zwłaszcza, że sami skarżący powoływali się na słabą aktywność komornika w toku postępowania, w tym co do nieruchomości.

Reasumując: Sąd Apelacyjny nie stwierdził, by oddalenie powództwa o pozbawienie wykonalności tytułu wskazanego w pozwie, prowadziło do naruszenia powszechnie obowiązujących norm uczciwego zachowania się, czy lojalności. Żaden z zarzutów podnoszonych w apelacji nie mógł więc zaskarżonego wyroku wzruszyć. Nie dopatrzył się również naruszenia przepisów prawa materialnego, które brałby pod uwagę z urzędu, bowiem w istocie nie wystąpiły w sprawie żadne okoliczności uzasadniające pozbawienie tytułu wykonawczego wskazanego w pozwie wykonalności, przewidziane w regulacji art. 840 § 1 pkt 2 kpc.

Z tych przyczyn oddalono bezzasadną apelację powodów, na mocy art. 385 kpc.

Od przegranych postępowania odwoławcze (apelacyjne i zażaleniewe) powodów zasądzono solidarnie na rzecz wygrywającej pozwanej jedynie część tych kosztów, na zasadzie art. 102 kpc. Zważył Sąd Apelacyjny, iż ustalona sytuacja życiowa i materialna powodów, w szczególności zaś rozmiar ich zadłużenia oraz niezdolność powoda do pracy i pobierane z tego tytułu świadczenie, nie pozwalają na pokrycie tych kosztów w całości.

Pełnomocnikowi powodów ustanowionemu z urzędu przyznano wynagrodzenie za świadczenie nieopłaconej pomocy prawnej w postępowaniu apelacyjnym w na mocy art. art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. prawo o adwokaturze w zw. z § 8 pkt 7 w zw. z § 16 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

SSO del. Lucyna Morys-Magiera	SSA Joanna Kurpierz	SSA Ewa Solecka
-------------------------------	---------------------	-----------------